Ukrainian Catholic Youth Organization

ЮНАЦТВО

YOUTH

Лютий - 1948 - February

Рік IV, ч. 2 — Vol. IV, No. 2

ЮНАЦТВО — Домініяльний орґан Українського Католицького Юнацтва.

Виходить раз у місяць.
Річна передплата $1.00.

Адреса Редакції:
YOUTH, 9648 - 108th Ave., Edmonton

Адреса Управи:
YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

YOUTH — Official Organ of the Ukrainian Catholic Youth in Canada.

Published monthly.
Subscription $1.00 per year.

Address of Editor:
YOUTH, 9648 - 108th Ave., Edmonton.

Address of Manager:
YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

Authorized as second-class mail, Post Office Department, Ottawa.

ЗАКЛИК

МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ — ЧАС ПОШИРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ПРЕСИ. ЧИТАЙТЕ ЇЇ САМІ. ПОДБАЙТЕ, ЩОБ І ДРУГІ ЧИТАЛИ.

Є ТІЛЬКИ ОДИН ЧАСОПИС ПРИСВЯЧЕНИЙ СПРАВАМ МОЛОДІ — ЮНАЦТВО. ЦЕ ВАШ НАЙКРАЩИЙ ПРИЯТЕЛЬ, ГІДНИЙ ВАШОЇ ПІДДЕРЖКИ.

ЧИТАЙТЕ ЮНАЦТВО, А СТАНЕТЕ ІДЕЙНИМИ, РЕВНИМИ ЧЛЕНАМИ У.К.Ю. ПОШИРЮЙТЕ ЙОГО МІЖ ІНШИМИ, ЩОБ І ВОНИ ТАКИМИ СТАЛИ.

ЯК У ВСІМ, ТАК І В ПОШИРЕННІ ПРЕСИ, ГОЛОВНИЙ ТЯГАР ПАДЕ НА МОЛОДЬ, БО В НІЙ НАЙБІЛЬШЕ СИЛИ Й ЖИТТЯ. ПОКАЖІТЬ, ЩО ВИ СИЛЬНІ І ЖИВІ — ПОШИРЮЙТЕ ДОБРУ ПРЕСУ—ЮНАЦТВО.

МАТИ ВЛАСНУ ҐАЗЕТУ — ЦЕ НЕОЦІНЕНЕ ДОБРО ДЛЯ ОРҐАНІЗАЦІЇ. ТОМУ ЧЛЕНИ ОРҐАНІЗАЦІЇ ПОВИННІ В ПЕРШУ ЧЕРГУ ЗАБЕЗПЕЧИТИ І ЗМІЦНИТИ СВОЮ ВЛАСНУ ҐАЗЕТУ. ЗРОБІТЬ ЦЕ — ЗАБЕЗПЕЧІТЬ І ЗМІЦНІТЬ ҐАЗЕТУ ВАШОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ—ЮНАЦТВО.

НАЙКРАЩА ПІДДЕРЖКА ҐАЗЕТИ — ЦЕ ПРИЄДНАННЯ НОВИХ ЧИТАЧІВ. ТОМУ ДІСТАНЬТЕ БОДАЙ ОДНОГО НОВОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА ДЛЯ ЮНАЦТВА В ЦІМ МІСЯЦІ.

ЧИ ВИ ЛЮБИТЕ ЧИТАТИ ЮНАЦТВО? ЯК ВИ ЛЮБИТЕ, ТО Й ДРУГІ ПОЛЮБЛЯТЬ. ДАЙТЕ ЇМ ЮНАЦТВО — БУДУТЬ ВАМ ВДЯЧНІ. ЗРОБІТЬ ЦЕ ЩЕ НИНІ.

ЦЕ ВЕЛИКА ЧЕСТЬ ПРАЦЮВАТИ ДЛЯ ДОБРОЇ ЦІЛИ. ТОЖ ПРАЦЮЙТЕ ЩИРО ДЛЯ ЮНАЦТВА. ВІДДАЙТЕ ВАШІ МОЛОДЕЧІ СИЛИ НА КОРИСТЬ ВАШУ — НА КОРИСТЬ ЮНАЦТВА.

ВІДНОВІТЬ
СВОЮ ВЛАСНУ ПЕРЕДПЛАТУ!

ALBERTA PRINTING CO., 10345-96 ST., EDMONTON

ЮНАЦТВО YOUTH

Рік IV. Число 2. Едмонтон, Алберта. Лютий, 1948.

Чи Поширювати Нам Католицьку Пресу?

Поставте першому ліпшому чоловікові питання чому він читає часописи й книжки. Відповіди, що їх почуєте, дадуться звести то цих трьох: 1) я хочу знати що діється у світі; 2) я хочу продовжати знання, котрого початок я одержав у школі; 3) я хочу знати найліпшу розвязку на різні сучасні питання.

Це є три головні причини чому люди читають. Їх можна дуже влучно примінити до релігійних справ і гарно доказати, що католики повинні читати і поширювати католицькі видання.

1) Люди читають світську літературу й часописи бо хочуть знати що діється у світі. З того читання однак довідуються дуже мало, і то головно про політику й кримінальні поступки звихнених на душі людей. Майже ніякої доброї думки ані заохоти до доброго звідти не дістають. Крім того звичайна преса рідко коли містить правдиві відомости про стан річей у світі. Чи світська преса, нпр. вірно представляла своїм читачам переслідування Церкви недавно у Мексіко, Еспанії, або тепер у всіх краях східньої Европи?

Чи католики, як члени всесвітної Церкви, не повинні знати що діється по цілім католицькім світі? Новинками з самого католицького світа можна легко заповнити всі сторінки навіть і найбільшої світської ґазети. А чи пересічний католик знає це все? Чи знає про працю, місії, розвиток, переслідування Церкви по різних краях світа? А знати повинен. Через це католики повинні самі читати якнайбільше католицьких видань та їх поширювати між інших.

2) Добре робить той, хто читає багато, щоб продовжати своє образовання. Жажда науки й читання довела до того, що нині світ засипаний різними виданнями, почавши від великих грубезних томів і скінчивши на маленькій карточці, що ледво чи виносить цента.

З цеї саме причини повинні і католики більше читати. Для нинішного католика початкове знання катехізму зовсім не вистарчає. Він мусить добре знати в що він вірить, чому вірить і як повинен вірити. А повинен він свою віру знати не тільки на те, щоб міг її боронити та збивати закиди ворогів, але й тому, щоб міг її поширювати, доказувати її правдивість. Цего знання ще ніхто не посів без багато читання і студіювання католицьких книжок. Тому католики повинні не тільки читати багато, але й студіювати про свою віру. До того необхідні католицькі часописи й видання.

3) Люди багато читають, бо хочуть знайти позвязку на всякі трудні проблєми, що їх стрічають. Шукають правди в тих різних пояснюван-

нях що нерідко собі противорічать. Навіть і найкращі знавці в даній справі руководяться нераз особистими поглядами, упередженнями і під впливом других.

Ніхто не може так і найтрудніщі справи так добре і вміло розяснити як Церква, що має власть і поручення від самого Бога навчати всі народи. Над нею завжди чуває св. Дух і з нею зістає до кінця світа сама непомильна Правда — Ісус Христос. Отже правдивої розвязки на всі болючі питання треба шукати в науці Церкви, а це вимагає знова читання і студіювання католицьких видань.

Тому передусім католики повинні читати і поширювати релігійні часописи і книжки.

Це завдання спочиває на нас всіх завжди, а тим більше у цім місяці. Обовязково треба нам старатися про поширення всіх українських католицьких ґазет в Канаді.

Члени У. К. Ю. мусять сповнити це завдання. Якщо цего не зроблять, вони будуть Українським Католицьким Юнацтвом не в ділах, але тільки з імени.

Місяць Лютий — Місяцем Української Католицької Преси

Українська Католицька Пресова Служба отсим проголошує місяць лютий **місяцем Української Католицької Преси** в Канаді.

Українці Католики Канади! Уже так прийнялось, що місяць лютий проголошується місяцем доброї преси — доброго писаного слова.

Преса, друковане слово, як усі знаємо, має велику силу і може зробити багато добра, а з другої сторони нанести дуже багато шкоди.

Нашим моральним обовязком є поширити, як морально так і матеріяльно, тільки добру пресу. До цього нас, католиків, завзивають наші найвищі духовні провідники.

У Канаді маємо пять українських часописів: **Українські Вісти, Будучність Нації, Світло, Голос Спасителя і Юнацтво.** Ці часописи і **тільки** ці маємо читати, передплачувати і попирати.

Приходить місяць лютий. Час сповнення свого великого релігійного і національного обовязку. Час поширення цих наших часописів.

Вирівняймо свої залеглі передплати! Поширім ці наші ґазети між сусідами, родиною, знайомими! Придбаймо кожний хоча одного передплатника для котроїнебудь з цих ґазет.

Нашим кличем у місяці лютім хай буде:

"Придбаймо кожний з нас хоч одного нового передплатника українській католицькій пресі в Канаді."

(УКПСлужба)

Не Може Забути Нарад У.К.Ю. в Едмонтоні

Хоч вже минуло кілька тижнів від конвенції У. К. Ю. в Едмонтоні, в моїй памяті все ще свіжо снуєсь велике число молоді, представники всіх відділів з цілої Алберти.

Чую ще ті живі дискусії і звіти повні релігійної, національної, добродійної й громадської праці. По цілій Алберті У. К. Ю. виконує багато корисної праці, про яку дехто не знає або недоцінює, або може навіть й колоди підсуває. Але У. К. Ю. має ще настільки відваги, завзяття й ідеї, що жадні перепони, ні від своїх, ні від ворогів її не знеохотять і не здержать.

Дорога Молоде! Відсунь ті колоди, а як завеликі, то перескоч. Для Тебе одна дорога — ВПЕРЕД! А що як хтось підкине другу колоду? Скачи дальше, а не зупиняйсь, бо для молоді не випадає попадати в зневіру й знеохочення. Чим більше перескочиш колод, тим більша для тебе слава, більша нагорода в Бога й тим краще кристалізується твій характер. Тільки сильні характери поконують навіть найбільші труднощі.

Бачу ще, як підчас молебня вся молодь побожно приступає до св. сповіди. В неділю рано бачу, як з руками навхрест У. К. Ю. приймає Христа в св. Причастю до очищеного в св. сповіді серця. Душа радується, бо з такою молоддю можна працювати, на таку побожну молодь можна покладати надію.

Бачу ту саму молодь разом зо своїми оо. парохами в Інституті, як примірно, весело, тверезо й гарно забавляється, співає, колядує, промовляє й познакомлюється. З різних сторін, але як одна щаслива родина в своїм Інституті, як в дома, проводить незабутній вечір.

Коли наради закінчилися, я бачив також як всі учасники зо смутком, а деякі навіть зо сльозами в очах прощались. І не дивно, бо це були вибрані, ідейні й охочі будучі провідники — найкраща молодь, яка хоче праці, добра, поступу. Знаю, що є й така молодь, що дичіє, нидіє в погані, піянстві, недбальстві й лінивстві. Жаль, що цвіт, що повинен розвиватись, вяне на морозі гріха. Жаль і тої молоді, що може й без вини тиняється по чужих ворожих тобарах, далеко від Христа й Його св. Церкви та нашої орґанізації У. К. Ю. Рятуймо ті душі, щоб часом ізза нашого недбальства вони не погибли, та не запропастили своєї безсмертної душі на віки. Рятуймо їх добрими ділами, чемними словами, заохотами та примірним життям.

Та мучить мене одна думка: Чи ті представники нарад здадуть добрий звіт своїм членам, чи виконають всі рішення конвенції, чи поведуть працю після пляну уложеного на нарадах! Чи голови виконають свої обовязки? Чи писарі будуть здавати точні звіти? Чи члени будуть співпрацювати зо своїми зарядами? Чи У. К. Ю. в Алберті в 1948 році скріпиться, чи поширить свій орґан Юнацтво? Чи виконає приречення і засади У. К. Ю? Будемо бачити. На другий рік на подібних нарадах самі признаємось, що ми зробили, а в чім недотягнули.

Але сам собі дивуюся, як можна сумніватися, щоб молодь в орґанізації У. К. Ю. когось завела. То тільки така покуса. Дай Боже, щоб та думка тільки покусою зістала.

З новим роком, з новим запалом і ідеями забираймось до діла.

о. С. Курило, ЧСВВ., асистент У.К.Ю. в Алберті.

Хто Йде, Той Не Стоїть

Наша конвенція У. К. Ю. була дуже успішна. Ми зїхались, порадились, уложили плян праці, навязали порозуміння між відділами й Пров. Зарядом. Немає сумніву, що в 1948 році ми виконаємо всі наші рішення й постанови, що їх ми всі разом ухвалили. Зробимо великий поступ і організація У. К. Ю. своєю гарною працею здобуде велику повагу й значення і в своїх і чужинців.

Чому ці наради нам так успішно випали? Чия це заслуга? Чи Пров. Заряду? Зовсім ні. Заслуга місцевих Отців провідників і всіх відділів, що на наш заклик прибули на конвенцію. Причиною була загальна співпраця. Тому тепер Пров. Заряд задоволений і має охоту працювати. Учасники нарад також задоволені й мають охоту співпрацювати. Рівнож і наші Отці провідники бачуть вислід своїх трудів і будуть дальше нам помагати. Всі задоволені, всі заохочені, всі готові до завзятої праці, щоб двигнути У. К. Ю. високо, високо.

Мені, як голові У. К. Ю. в Алберті, припадає не обовязок, але приємність подякувати дорогим Отцям, що так ревно помагають молоді всякими способами надобовязково, бо й так мають понад сили іншої душпастирської праці. Всім зарядам і членам відділів, що ведуть гарну працю й співпрацюють з Пров. Зарядом, даю велике признання й подяку.

Нашому дорогому о. Е. Біликові, редакторові Юнацтва, також належиться велика подяка за безплатне, а заразом так гарне редаґування нашого орґану.

Особливо Пров. Заряд почуваєсь до найбільшої вдячности головному Настоятелеві ОО. Василіян, Впр. о. Протоігуменові В. Бараникові за це, що так дуже цікавляться нами молодими і нашою орґанізацією та дають нам таких ревних Отців, щоб нам помагали. Ми, Українське Католицьке Юнацтво в Алберті молимось за здоровля і благословення для Впр. о. Протоігумена, щоб Вони могли якнайдовше помагати У. К. Ю. Рівнож і всім Отцям Ігуменам в Алберті дякуємо за поміч і вказівки.

Маємо також немало добродіїв, що цікавляться організаційним життям молоді й помагають їй у праці. Їх також молодь завжди буде з вдячністю споминати.

На закінчення здоровлю сердечно всіх Отців провідників, заряди і членів У. К. Ю. та бажаю, щоб ми, співпрацюючи, виконали всі рішення нарад і поставили У. К. Ю. сильно релігійно, національно й орґанізаційно.

У. К. Ю. працює не само, але з Богом. Хто з Богом, той нехай не лякаєсь, бо має запевнений вінець успіху.

Українське Католицьке Юнацтво Алберти! Одним зорґанізованим фронтом здавім всяку безбожність, байдужність, безідейність, ложновірство! Побідім сатану, що в різних видах веде свою діявольську працю, нашою завзятою працею і примірним католицьким життям під гідним прапором У. К. Ю!

Олекса Курило,
Голова У.К.Ю. Алберти.

Українська Католицька Преса в Канаді

Тому що в лютім ми маємо поширювати добру пресу, поручається всім членам У. К. Ю. по цілій Канаді працювати в тім місяці для слідуючих ґазет:

Юнацтво — 8317 - 105th Street, Edmonton.

Українські Вісти — 10012 - 109th Street, Edmonton.

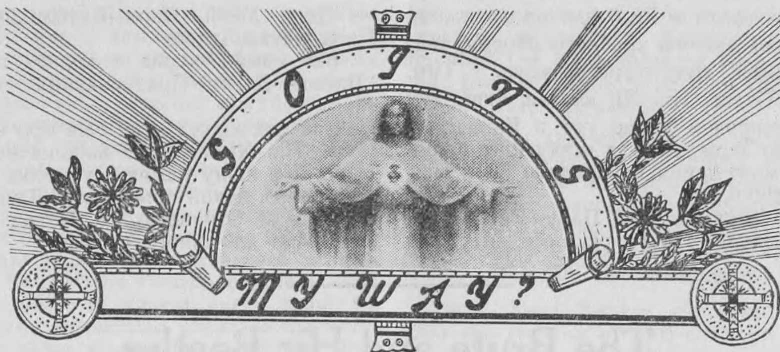
Голос Спасителя — Catherine St., Yorkton, Sask.

Будучність Нації — 49 Kennedy Street, Winnipeg.

Світло — Box "G" Mundare, Alberta.

Місійні Вісти — Tache Home, St. Boniface, Man.

У. К. Ю. повинно мати свій обовязок зглядом всеї української католицької преси, а передусім зглядом своєї власної ґазетки ЮНАЦТВО. Тому поширюйте його.

by **Brother S. Methodius, F.S.C.**

THE WORLD'S HAPPIEST MAN

"Lord, make me an instrument of peace!
Where there is hatred — let me sow love.
Where there is injury — pardon.
Where there is doubt — faith.
Where there is despair — hope.
Where there is darkness — light.
Where there is sadness — joy.

O Divine Master, grant that I may not so much seek
To be consoled — as to console.
To be understood — as to understand.
To be loved — as to love.
— for —
It is in giving — that we receive.
It is in pardoning — that we are pardoned.
It is in dying — that we are born to eternal life."

S. Francis of Assisi.

В ДЕВЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ СВЯТІШОГО ОТЦЯ ПІЯ XI

Десятого лютня, 1939, року, серце перестало битися в найшляхотнішого й найбільшого чоловіка цеї ґенерації, Папи Римського, Пія XI. Його ціле життя було для Христа й для людства. Якщо чоловік коли помер зі зболілим серцем, то ним був Папа Пій XI.

Який біль серця бути представником "Царя Мира" і безрадно дивитися на ті всі злидні в роках по першій світовій війні — шахровання в промислі, втеча від моралі, Христова земля полята кровю й засіянна ненавистю. Його серце тріскало трилітним знущанням безбожників в Еспанії, над святощами й взагалі над чесним людством.

Вже девять літ як не стало того великого Мужа. Люди студіюють його життя й його працю. Цілий світ переконуеться, що ціле життя Пія XI було для Христа й для людства. Жаден диктатор, жадне переслідування, жадне терпіння не відтягло його від цеї цілі. Він стояв ненарушимо на засадах Христа, а його велике серце обнимало ціле людство своєю любовю.

Найбільші світові скарби нині, то енцикліки Святішого Отця, Пія XI. Його перша енцикліка, "Пакс Крісті ін Реґно Крісті", надала напрям володіння Заступника Христа, Видимого Голови Христової Церкви— "Мир Христа в Христовім Царстві". Енцикліка 'Квадраґессімо Анно" обстоювала за правами робітників і суспільної справедливости. Дальші енцикліки пригадують вірність у християнськім супружжу, релігійне виховання християнської молоді, католицьку акцію, апостольство світських людей, поширення католицької віри в поганських краях, злука Православних зі Столицею св. Петра.

Святіший Отець, Папа Римський Пій XI, був великим приятелем українського народу. Він розумів нашу обрядову меншість в католицькій Церкві й національну меншість в чотирьох державах, що загарбали наші землі. Чому він, більше як інші, зрозумів це? Бо він був Апостольским Візитатором у Польщі від 1918 до 1921 року, і хоч був Видимим Головою цілої католицької Церкви, то самий належав до найменшого обряду в католицькій Церкві, до обряду Амброзіянського.

За його часів, яко Папи Римського, представники всіх східних обрядів мали свій синод у Римі. Там були Патріярхи й Архиепископи державних націй, як Греції, Румунії, Арабії, Угорщини й інших. Було й кілька наших греко-католицьких Епископів. Святіщий Отець є все головою Конґреґації Східніх Обрядів. Папа Пій XI, голова католицької Церкви, прийшов на той синод, між тих всіх державних й недержавних представників східніх обрядів і привітав їх по українськи, словами "Слава Ісусу Христу". Яка радість для українських представників! Який вияв прихильности Пія XI до українського народу!

Так, Святіший Отець, Пій XI, виявив свою прихільність до українського народу не лише українськими словами, "Слава Ісусу Христу", але й ділами! Він побудував Українську Греко-Католицьку Колє-

ґію св. Йосафата в Римі для продовження й поширення нашого красного обряду, звичаїв, традиції, літератури й мови. Тим, Святіший Отець, Пій XI, вказав, який дух повинен панувати у нас тут в Канаді. А цей дух, то держатися за всяку ціну нашої героїчної минувшини й передати це в грядучі покоління.

Ті, що пишуть про Папу Римського, Пія XI, називають його ріжними титулами — Папа Місій, Папа Католицької Акції, Папа Науки, і т. п.

Він самий нераз говорив, що він є "Папою Злуки Православних" і "Папою Мира".

Най цих кілька моїх слів про Святішого Отця, Пія XI, глибоко вкоріняться в наші серця й в нашу память, а згадка й память про Нього, нехай прискорить Злуку Православних зі Столицею св. Петра та вимолить Мир для цілого світа!

The Brute and His Beetles

This is February, 1948, two years and six months after the World War II came to a close. Millions of people are still destitute, homeless, and very unhappy as the result of that war.

We hear of the United Nations Organization which consists of many nations working hard towards helping these unhappy peoples of the world to get their necessities of life and freedom. Amongst these nations is a big, selfish, ornery brute who wants to keep these peoples in despair because he can profit with least force on people who are feeble intellectually, dying physically and dead spiritually. Nobody likes wars, but most people prefer to be dead and buried rather than be "walking dead-men."

This ornery brute is not satisfied to live as a parasite on the peoples of Asia and Europe alone. He has sent out agents to all countries of the world to seek out and register in his red book all "walking dead-men." Yes, even in Canada these agents are working away like carrion beetles. In fact, carrion bettles are similar to these agents in several ways. They can get down very low, have large red patches over their backs, and they feed and multiply on dead animal bodies. You can recognize them by these marks.

These "human carrion beetles" are invariably found preaching their naive propaganda to the ignorant (hence poor) and the atheistic individuals (spiritually dead). When they will have rallied all such individuals into their ranks, their policy is to take over the country by armed force. This is a real threat to all freedom loving people. The best way to prevent such a tragedy is to remove the grounds upon which these pests increase their numbers — just as a preventive measure against any other plague.

The first preventive step is to render yourself immune by strengthening your intellectual and spiritual lives — make sure that you are "alive!" When you are so prepared, never let up an opportunity to crush such a "carrion beetle" when you see one at his evil task. Their statements are baseless and it takes hardly more than common sense to "put them on the spot." Lastly, attempt to bring back to "life" those of our fellowmen who are succumbing to the work of these red "carrion beetles."

"University Student."

The Forbidden Fruit

It is only natural that young people desire to examine closely everything that is mysterious and alluring. They first wish to satisfy their sheer curiosity and indulge in the unknown, very often causing unestimable harm to their body or soul. This applies very well to those who think or say: "Oh, I can read anything — nothing will endanger my faith or morals." This false principle may be easily refuted by solid arguments. But as facts and well known examples are usually more convincing, let us recall the personal experience of one fine young Ukrainian Catholic lad. We mean John Hladun, whose recent sensational revelations have shocked everybody. You all have read his story in various papers and magazines. But do you know why he experienced such an unusual adventure?

John Hladun reveals in detail how he found himself in the mysterious realm of Communism. He did this in an article entitled "A Taste of Forbidden Fruit" in the January issue of the Canadian Messenger of the Sacred Heart, 1948, page 47.

According to his report, it was a subscription to a Communist weekly newspaper "The Ukrainian Labor News." He simply desired to know what Communism was and did not have the slightest notion of becom-

ing a Communist. After deciding to subscribe to that Communist newspaper he resolved to be strong and not to be influenced by any of its teachings. Having satisfied his curiosity, he reckoned, he would abandon reading it. His subscription was made for only three months. He read the paper regularly, prayed ardently, attended church faithfully, discussed reading the paper with his mother and the parish priest, the Reverend Father Pelech. Despite their admonitions he kept on reading that paper. Coming across articles defaming God or the Church or the clergy, which he found in almost every issue, he would angrily throw that paper to the floor. The whole thing was repulsive to him. But still he kept on reading it.

As water, slowly but steadily dripping on the hardest rock, gradually washes away a hollow or even a hole in it — so also the constant reading of a Communist paper influenced the boy's thinking to such an extent that he would have died for its ideals if that were necessary.

For him the subscription to a Communist paper was the beginning of a tempestuous and adventurous journey into the Communist revolutionary movement that took him all the way from his little farm in Manitoba to the very centre of Communism — the Kremlin of Moscow.

Now, Dear Reader, can you be certain that the reading of anti-Catholic papers of literature will not endanger your faith and your loyalty to your Church? Can you eat the poisoned fruit without endangering your health and life?

Це Був Характер

Був чудовий травневий вечір... Розквілий боз, один білий, а другий синій, що розстелився широкою мережкою майже перед кожною хатою в селі, своїм запашним подихом наповнював груди всіх тих, що попри нього переходили... Кожну хату, кожне господарство обвинули вінком розквілі яблуні, вишні, груші, над якими від раннього ранку до пізного вечора гуділи бджоли... Вигравали своїм гудінням якусь таємну - тужну мелодію... Здавалось, що скритий, невидимий лірник у своїй задумі вигравав історію наших давніх - прадідних часів... За думою, дума ішла... Час до часу пробивалась з тої гри якась хвилева радість, та в більшості окутана вона була жалісною тугою... Туга... плач... скарга... біль — це був зміст гри — гудіння того вечора... Тішилися бджілки, вибренькували своїми склистими а невидимими крильцями над кожнісінькою квіточкою дерев - саду, бо солодкий нектар манив їх до себе... Тепленький весняний вечір ще не позволяв їм вертатися до їхньої палати-вулика. Наче шептав їм: — Користайте з нинішньої нагоди, бо завтра хто знає, що буде? —

І мене той самий вечір викликав з хати. Вечірнє сонце вже сховалося було за обрій, лише бліді проміння його розсипалися широко по західньому небосклоні. Куди мені йти? — Піду по селі, поміж сади, щоб надихатися запаху розкішної весни. Вийшов на вулицю, аж тут перебігає мені дорогу маленька дитина та й каже: — Духовний отче, Вас просять до хати Семена Заплітного!

— Чого дитинко? — питаю дівчинку.

— Не знаю. Мені більше нічого не казали! — щебече маленька Маруся.

— Добре, біжи до батька Семена і скажи йому, що я туди зараз прийду!

— Вони вже просили Вас зайти!

— Добре, вже йду.

Побігла стрілою, мов ластівочка, маленька, дрібненька, чорнява Маруся. Вбігла на вузеньку стежечку, що вилася ген далеко круто попід вишні пахучі... У вечірньому сумерку зникла...

— Чому Семен так настирливо мене кличе? — себе самого питаю і відповіди шукаю... Ніяк не можу вгадати. Йдучи з такими думками і не стямився я, коли пристанув перед порогом хати старого Заплітного. У сінях перед порогом уже чекав намене старий Семен.

— Слава Ісусу Христу! — так поздоровив мене господар хати.

— Слава на віки! Дай Боже здоровля дідусю! — відповідаю.

— Дякую, дякую, дай Боже і Вам, дорогенький наш Отче!

— Що чувати у Вас? —

— Що чувати?.. Хіба Ви не знаєте?.. Самі не бачите?.. От усе кулі свищуть, розриви гранат харчать... У селі викрикують - вигукують большевицькі кати; де і до кого вони лише влетять, зараз чути плачі, зойки і стогони безборонного народу... І за яке?.. За що?.. Господь Святий знає!...

— Що зробимо?... Саме село заслабеньке, щоб ту розбішену голоту відгнати від себе. Старайтеся всі в часі їхнього нападу на село поховатися по ямах, куди і де хто може!..

— Біда деколи і яму знайде, та й в неї стріляє — невинних людей мордує. І тепер не знати, що робити?... В Бога одна надія і в Ньому одинокий рятунок!.. Та вибачайте Отче, входім у хату, бо Вас тут дуже вичікують. —

У двійку ввійшли ми до хати. Кинув я оком по хаті й перший образ, що прикував цілу мою увагу до себе, це... мертвий молодець лежав на постелі з розчіпленою сорочкою, а з рани у грудях через клаптик вати добувалася темно-червона кров. Побіч нього при самій постелі сиділа на кріслі бліда дівчина; свою голову склонила до землі, своє чорненьке волосся прикрила ніжненькою синьою хусткою, а очі її вдивилися в якусь таємну точку — віями навіть не моргнула; вбрана була у стрій селянської дівчини, який то тут, то там, сплямила вже сціпеніла кров; на ногах мала витерті дівочі чоботи. Свою праву ногу витягнула вона сильно вперед, а з її коліна скапувала на землю великими каплями темна кровця... Була вона вище коліна ранена. Тепер я зрозумів, чому була вона така бліда... забагато крови стекло. Сиділа на кріслі непорушно не тому, що над чимсь задумалась, але, що була дуже ослаблена.

— Отче, ворожі кулі ці дві квітки прошили; ось того сокола смертельно в груди зранили так, що до цеї хати донесли ледви живого, а тут по кількох хвилинах віддав він Богові свою душу; її знову дві кулі прошили ногу вище коліна й тепер небога неможе нею рухати... зовсім задеревіла.

— Вони хто за одні? — прошепотів я до старого Семена.

— Це рідні — брат і сестра.

— Звідкіля? З якого села?

— Про нього не було коли ще їх спитати, бо того, що тепер лежить на постелі принесли незнані мені чотирі жовніри, а цю дівчину вели два попід пахи.

В тій хвилині бліда і задумана дівчина підвела свої очі вгору й поглянула на мене. Наче з просоння прокинулась і тому, коли побачила мене, її очі заясніли... радістю облились... Хотіла з крісла піднестися, та видно було, що великий біль ноги не дозволив її... лише самий пробіг по її блідому личку...

— О, дякую Доброму Богові, що діждалася Вашого приходу! А то вже думала, що й мені прийдеться вмирати так, як помер ось тут мій дорогенький брат... Ні, ні, Отче, мій любий Володьо дуже гарно вмирав, він свято помер... віддав своє молоденьке життя за те, що не хотів виректися Бога... пожертвував себе в обороні моєї дівочої чести... Він ось зараз лежить тут як дійсний Божий Мученик, як гідний Лицар Українського Народу!..

— Як жеж це сталося? — питаю.

— В ночі зайшли ми були під вашу церкву, при ній помолились за своїх старењких батьків і так нам біля неї засвітало. Треба було вже вертатись до своєї криївки у лісі. Йшли нишком яром, аж тут зненацька заграли ворожі скоростріли; я і не стямилася, як вискочив ворог зо своєї засідки і вхопив мене косоокий, жовтий монгол. Памятаю, що я ще крикнула: — Володю, рятуй!... По цих словах я мабуть зомліла... Що опісля збулося, не знаю. На тому місці я може була би і згинула, якщо поміч і відвага мойого Володя мене не захистила б. — Галю, скрикнув до мене мій любий Володьо... він потряс мною... — Галю, ставай, тікай зо мною, щоб у друге ворог не напав на нас. — Куди? — питаю. — Вертаймося до села, бо у лісі може бути нова засідка. Не було багато часу до надуми. Я тікала перша, а Володьо за мною. Та не довго тікали, бо за нами ми почули вдруге ворожі стріли та вже з кількох боків... — Ох, Галю рятуй!.. ворожа куля прошила мою грудь... Я станула, обернулася і... задеревіла... Володьо лежав на землі... кровця бухала з рани... Боже, чи тут маємо загибати?.. Скоростріли грали вже з усіх боків, а найгірше з тої сторони, куди ми тікали. — Галю пади на землю! — почула я голос. — Матінко Божа, чи це справді голос Богдана? Так, за хвилину були при нас наші хлопці, Українські Повстанці. Взяли на руки мойого Володя... підійняли й мене, бо ворог зранив мою ногу, та й завели нас до цеї хати. Дорогий Отче, Володьо перед смертю хотів бачити Вас... не діждався... Дивіться, яку ще усмішку він має на своїх устах... З радістю вмирав, бо вирятував мене, свою сестричку... сповнив свій обовязок щодо Бога і свойого Рідного Народу!... Це був шляхетний... криштальний... святий характер!...

о. К-т.

SOCIAL WHIRL

UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH OF MANITOBA

Right in with the spirit of Christmas were St. Nicholas Youth League of Winnipeg and St. Michael's Youth League of Transcona. On Boxing Day, December 26th, St. Michael's Choir visited the St. Boniface Sanatorium to sing Christmas Mass for the many Ukrainian patients there. Father Boniface Sloboda celebrated High Mass and Paul Ewasko directed the choir.

After Mass, a very lovely and appetizing breakfast was served by the Sisters. After breakfast, the members went a-visiting in the wards and distributed fruit, cigarettes, chocolate bars and gum which were very plentifully supplied by the St. Nicholas. There were many requests for Ukrainian Carols which the choir very gladly fulfilled. The rooms and corridors were very prettilly decorated for the Christmas season and with the carols re-echoing through the building, the members departed with a happy feeling knowing that they gave a little bit of comfort and joy to those to whom it meant so much.

Mary Popowich.

Підтримуймо свою пресу

Друковане слово в теперішних часах є сильною артилєрією, що служить людям так для добра, як і для зла. Переважно всі провідники людей міряють силу та

ОЛЬГА ЦИМБАЛЮК
Новий Київ, Алта.

успіхи свойого впливу від скількости послугуванняся друкованим словом. І в нім покладають вони більшу часть своїх надій. Тай не без підстави, бо преса має велику силу на вироблення думок у людей. Вона може спонукати своїх читачів здобутись на добрі, взнеслі діла, або їх може зовсім знищити.

Світ уже добре знає вартість преси й тому так багато нашого американського ліса пішло на вироблення паперу, щоб могли пізніше друкувати на нім ґазети та маґазини. Але часто цей папір ужитий на поширення злих думок та засад серед людей.

Тому прийшов тепер час, щоб і ми, Українське Католицьке Юнацтво, та наші родичі також зрозуміли ту вартість і силу преси та всіма силами старались поборювати впливи злої, а натомість розширяти добру пресу. Тому нігде не має бути української католицької хати без доброї ґазети. Так у Канаді, як і в Злучених Державах не сміє бути українського хлопця або дівчини, що не читалаб католицької преси. Покажім, що ми розуміємо значіння української католицької преси. А коли ми будемо про це памятати, то ми станемо сильні, вільні й свідомі Українці-Католики. Покажім також нашу пресу своїм приятелям, щоб і вони, заохочені нами, стали читати тільки наші добрі книжки й ґазети.

Ольга Цимбалюк,
Новий Київ, Алта.

До Зарядів і Членів У.К.Ю. в Алберті

Зимовий час найкраще надається до орґанізаційної праці. Вечорі довгі, праці по фармах менше як в літі, на весні чи в осени. Користаймо з зимових днів і розведім працю у відділах У. К. Ю. Маємо плян праці з Конвенції в Едмонтоні й на кожний місяць деякі суґґестії від Провінціонального Заряду. Додаймо ще й свої власні пляни й не будемо журитись, що не знаємо що робити.

Плян праці на місяць лютий

1. Лютий, це місяць поширення преси. Маємо свій власний орґан — Юнацтво, що його ми всі повинні попирати і поширяти. Нехай кожний член постарається приєднати бодай одного нового передплатника. Якщо ми того не зробимо, то ніхто інший не зробить.

2. При кожнім відділі повинен бути один член, котрого одиноким завданням буде збирати нові передплати й відновлювати старі. Його обовязком буде бодай раз на місяць написати до часопису "Юнацтво" допис про працю в його відділі. Це може робити писар відділу.

3. Писар, чи репортер, що найкраще буде здавати звіти до Юнацтва, при кінці року дістане нагороду і відзначення.

4. Зближається місяць березень. В цьому місяці можна устроїти концерт в честь Тараса Шевченка або "Український День Молоді". Прихід з того ужити на заснування або збільшення бібліотеки.

5. Уже зазделегідь треба подбати, щоб в часі великого посту всі відділи мали свої тридневні реколекції.

6. У. К. Ю. при парохії св. Николая у Вінніпеґу видало український співаник для молоді. Кожний відділ повинен замовити собі відповідне число тих співаників. При різних нагодах і сходинах здадуться до гуртового співу.

Плян праці на місяць березень

1. Найперше У. К. Ю. Алберти мусить в цім місяці сповнити обовязок великодної сповіди, якщо того не зробиться в місяці лютім. Найкраще щоб члени У. К. Ю. приступили до св. Сповіди і св. Причастя разом і приготовили спільне снідання. До сповіди приготовитись осібними реколекціями після рішення на Пров. Нарадах.

2. В цім місяці відділи повинні приготовити "Шевченківський концерт" або "Український День Молоді" і в той спосіб задоситьучинити рішення конвенції щоб кожний

відділ улаштував бодай одну національну імпрезу річно.

3. Молодь має гарні голоси. Повинна ужити їх для прослави Бога. Найкраще Бога прославляємо коли співаємо Службу Божу. Навчімся її співати. Хто хоче, той спосіб знайде.

4. У Велику Пятницю Христос завершує діло нашого спасення. Коли є виставлення плащаниці члени У. К. Ю. доконче повинні взяти участь у процесі. Як можливо, то збудувати Божий гріб та на переміну адорувати Найсв. Тайни, як є виставлені, або стерегти Божого гробу. Все наперід уложити й уплянувати.

5. В часі великого посту можна навчитися відповідне представлення або щось подібного.

6. Можна улаштувати різні підприємства з доходом на різні цілі.

7. Великдень веселий для всіх дітей крім тих, що не мають батьків — сиротів.

Various scenes during the party held at St. Basil's Institute for all participants of the recent Provincial U. C. Y. Convention at Edmonton.

FATHER HILARION

talks on

Your Most Precious Treasure

Friends! We now enter into the battlefield of spiritual conflict. In every warlike campaign the thing of paramount importance is to be acquainted with the enemy, with his power and position, his plans, and the forces he has in reserve. The same thing holds good in regard to the spiritual conflict, especially that which is waged on behalf of the virtue of purity.

The enemies which beset the lily of chastity are numerous and great. But for the first one we need not go far. The enemy has planted himself firmly in the heart of every human being. However, let not this terrify us to such an extent as to cause us to become faint-hearted.

In this world we notice two different things. From observation we see that even a child is ashamed if it is discovered when doing anything indecorous. Looking into our ancient history we find something similar in the case of the ancient heathen; they sought to hide their sins from the eyes of their fellow-men under cover of the darkness of night. Not only on the tablets of stone, which God gave to Moses upon Mount Sinai, but also in the book of human conscience, it is written: "Thou shalt not offend against chastity." This is our first observation.

Is it not difficult to believe that, in spite of the voice of conscience and the unanimous conviction of every nation, this vice of impurity, thus universally held to be shameful and degrading, is yet indulged in so constantly and people are so addicted to it? From where comes this contradiction — this opposition to reason and conscience? St. Paul answers this question in the name of the whole human race: "I see another law in my members, fighting against the law of my mind, and captivating me in the law of sin that is in my members. Unhappy man that I am, who shall deliver me from the body of this death? The grace of God, by Jesus Christ, our Lord."

By these words the Apostle intends us to understand that our reason, our higher self, recognizes sin, especially sins against chastity, as an evil, and regards them with abhorrence; that there is however within us a concupiscence, an inclination, a proneness to evil, which allures us, and that this tendency can be resisted and overcome through the grace of Jesus Christ. It is precisely this concupiscence, resulting from original sin, which constitutes the first and the most dangerous adversary of holy purity; it is the enemy in our own heart.

An impure thought often steals unperceived into the heart; sinful images are awakened; the imagination clothes them with form and color; sensual desires are stirred up, and the individual finds himself all at once in danger of losing God, of forfeiting heaven and eternal happiness.

Yet, particularly in youth, two great mistakes are made concerning this enemy in our own heart and the temptation it excites. Some persons have an exaggerated dread of evil thoughts, but most persons

---

ДО ЗАРЯДІВ І ЧЛЕНІВ У. К. Ю. В АЛБЕРТІ

(Докінчення зі сторони 2-гої)

В Мондері є сиротинець. Добре було б, якби кожний відділ тим сиріткам переслав пачку з солодощами, тощо.

8. Піст, особливо великий, це час жертви. Нехай кожний член У. К. Ю. сам собі завдасть якусь маленьку (або більшу) покуту-жертву й виконає її кожного тижня або й дня в намірі поширення і скріплення У. К. Ю. в Алберті. Ось деякі можливості: відмовити якусь молитву, де можливо вислухати Службу Божу (поза неділею), не їсти солодощів, не курити, не пити, не злоститись, слухати всіх..... Зробім для терплячого Христа маленьку приємність. Покажім, що ми можемо над собою запанувати.

9. Може знаємо когось, що занедбаний і не ходить до сповіди. Може батько, брат, сестра, сусід, приятель. Стараймося в цім пості бодай одній душі помогти.

10. Не забудьте, що треба до Юнацтва написати про працю хочби й найменшу, у вашому відділі. Приєднюйте нових передплатників. Може знаєте кого хорого в шпиталі або й у дома — передплатіть для него Юнацтво самі.

Пров. Заряд У. К. Ю. Алберти.

fear them too little. I will say a few words on both points.

If, for instance, when you go to confession, you were merely to say that unchaste thoughts enter your mind every day, your confessor would be utterly unable to judge as to the sinfulness of such thoughts. In spite of all these evil thoughts and imaginings your soul may be as while and pure as a lily.

An evil thought which is involuntary is not a sin; it is only a temptation, and affords us an opportunity to fight and conquer, to gain merit for eternity.

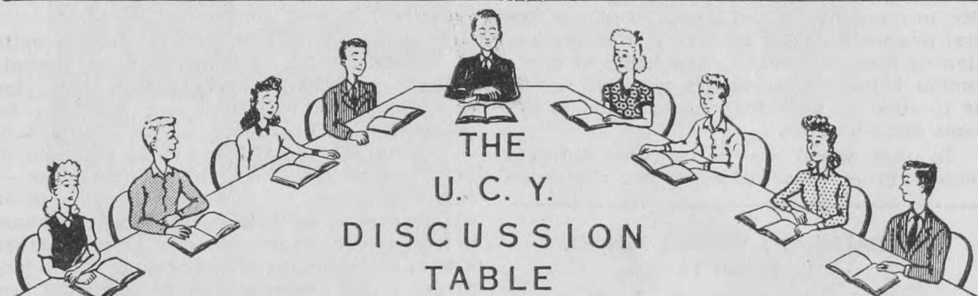
There are, however, dark recesses in the heart of a human being. One may not know himself, and on this account be unable to place his mental condition before his confessor in as clear a light as that in which the eye of God beholds it. Therefore remark that there are two ways in which our free will may give consent.

In the first place we may sin through desire if we wish to have the opportunity of doing, seeing, or hearing that which is wrong; or we may sin in reference to the past if we reflect with satisfaction on sins into which we have fallen, and wish to commit them over again. These voluntary wishes and desires are grievous sins, as both faith and reason plainly tell us.

In the second place, the will may give its consent by merely finding pleasure in impure images and thoughts, even without any wish to commit sin. This conscious and voluntary satisfaction, this pleasure in scenes and ideas of such a nature is also a grievous sin.

From what I have just said you may gather an important practical lesson: Be ever on your guard against the enemy in your own heart, and, without distressing yourself too much about involuntary impure thoughts, ever be on your guard against them.

Commending you all to Our Lady's care. God bless and love you!

UKRAINIAN LITERATURE

The political situation in Eastern Ukraine in the XVIIIth century had a disastrous effect on the developing literature. After the Ukrainian autonomy perished in the Russian Empire, the majority of the educated people distinguished themselves in the Russian service and Russian literature. There was a general trend to Russianize everything.

Ukrainian songs, language, manners and customs became a subject for popular jesting. Soon it was so, that only the peasants used the Ukrainian language. Schools were being cancelled, printing presses closed, Russia forbade to publish Ukrainian books and literature was generally on the decline. As a result, the people began to forget about their culture, and, as the poet fears, forgot who they were. And it seemed as if Ukraine was to die once for ever.

Towards the end of the XVIIIth century there sprang up new hopes for the revival of Ukrainian culture. This was the beginning of the new period, when literature assumed more of a national character. The needs and misfortunes that befell the nation as a whole were the main topics. This new movement was headed by the famous Ivan Kotlyarevsky, the talented founder of modern Ukrainian literature.

* * *

Ivan Kotlyarevsky. The founder of modern Ukrainian literature, Ivan Kotlyarevsky, was born in 1769 in Poltava in an impoverished noble family. He started his literary work yet at the time of his studies, being a student at the seminary. The writings of Skovoroda bore an ideal influence on him. Being deeply impressed with the injustice caused to his fatherland he openly and wilfully turned to defend his country.

At that particular time it was in vogue to traverse various literary classics, especially the lives of antique heroes in epic form. Such travesties of Aeneid existed in German, French and Russian languages. Following their example Kotlyarevsky commenced to work on the Aeneid in the Ukrainian language and spirit. To gain more intimate acquaintance with national life, he turned his attention to the study of national customs, mixed about with the people with the purpose of studying their language, songs and verbal traditions. Due to his keen observance his Aeneid gives a clear picture of Ukrainian national life.

Besides Aeneid he produced two come-

dies, "Moskal Charivnyk" and the very popular operetta "Natalka Poltavka." Although considering his age he was not so prolific in his literary works, yet this gave rising and enthusiasm to the national movement. Owing to his writings the Ukrainian national language which thus far was regarded as unfit for literature, proved to gain popularity and instigated other literary talents and poets to follow his example. And henceforth national enlightment and rebirth took full stride ahead.

Questions: Has Ivan Kotlyarevsky any significance in Ukrainian Literature? What were his chief works?

THE HOLY EUCHARIST

Does the teaching on the Holy Eucharist require extraordinary faith? Not at all, if we, as do Protestants, accept the teaching of the Church or even the historical fact that God the Son, purely out of love for man, descended from Heaven, took a human body and soul, and lived here on earth for 33 years. Not if every Christian can believe that out of pure love for man the Son of God while on earth subjected Himself to poverty, to persecution, to hunger and fasting, and finally permitted Himself to be tortured and cruelly murdered. It would require much more faith to believe these things, which are generally accepted, than, after believing them, to believe that the same infinitely good God invented a means of remaining on earth with man in order to continue His love for the individual by nourishing his soul with His sacred Body and Blood. It is as easy to believe in the Holy Eucharist as to believe in the Incarnation and the Redemption, which every Christian is expected to do.

The Holy Eucharist seems very reasonable also in the light of what God's people in the Old Law enjoyed. They enjoyed the very perceptible Presence of God in the Ark of the Covenant. If we accept the teaching of St. Paul that the symbols and even the realities of the Old Law were mere types and figures of what the New Law was to have, how can we honestly reject the clear teaching of the New Testament concerning the Holy Eucharist? In the Old Law the Jews actually had a miraculous bread, called "Manna," to which Christ referred as something considerably less than the Christians were to have in the New Law.

To prepare the large concourse of people for the acceptance of this Sacrament, Christ first multiplied the loaves and then walked on the waters of Lake Genesareth. He then related these miracles to a future miracle in which He would offer His own flesh and blood as the food of souls. He was even willing to let His disciples, who should doubt, "go away from Him."

The doctrine of the Holy Eucharist is most often and most clearly stated in the Scriptures. The four evangelists and St. Paul mention its institution in almost the same words. All Christians, from apostolic days until the XVIth century did believe in the Holy Eucharist. The 100,000,000 Oriental Christians separated from Rome believe as Catholics do; so also do the High Episcopalians.

Questions: Is it more difficult to believe in the Holy Eucharist than in the Incarnation, or the Crucifixion? Didn't the Jews in the Old Law have something higher than material bread? Which religion, centuries older than Protestantism, believe as Catholics do concerning the Holy Eucharist?

Our Lady of Fatima

(Continued)

" 'When you see the night illuminated by an unknown light, know that it is the great sign which God is giving you, indicating that the world, on account of its innumerable crimes, will soon be punished by war, famine, and persecutions against the Church and the Holy Father.

" 'In order to stop it, I shall ask for the **consecration of the world to My Immaculate Heart,** as well as **Communion of reparation on the first Saturdays of the month.** If My requests are granted Russia will be converted and there will be Peace. Otherwise an impious propaganda will spread its errors through the world raising up wars and persecutions against the Church. Many will be martyred, the Holy Father will have much to suffer; several nations will be wiped out . . .' "

" 'The outlook is therefore gloomy. But here is a ray of hope: **MY IMMACULATE HEART WILL FINALLY TRIUMPH!'** "

One part of this secret is still hidden; and in the parts already revealed, there are still reticences which are imposed on the prudence of the religious authorities. The final secret has never been revealed, and Lucia will not disclose it until the Queen of Heaven herself commands her to do so. She has never told it even to her confessors. The consecration to the Immaculate Heart of Mary has been made on October 31, 1942,

when the Sovereign Pontiff consecrated officially to the Immaculate Heart of Mary the Church, the world, and Russia in particular. It remains for us now to complete this act by our personal consecration.

One of the most famous and scholarly historians of our age, conversant with the Portuguese and the Spanish language, Mr. Walsh went to Portugal in 1946 to make a firsthand investigation of the Fatima affair. He was given a chance to talk to Sister Maria das Doras, the Lucia of the visions. "Lucia made it plain," he says, "that Our Lady did not ask for the consecration of the world to Her Immaculate Heart. What She demanded specifically was the consecration of **Russia.** She did not comment, of course, on the fact that Pope Pius XII had consecrated the world, not Russia, to Her Immaculate Heart in 1942. But she said more than once, with deliberate emphasis: "What Our Lady wants it that the Pope and all the Bishops in the world shall consecrate Russia to Her Immaculate Heart on one special day. If this is done, She will convert Russia and there will be peace. If this is not done, the errors of Russia will spread to every country in the world." Asked whether she meant that every country would succumb to Communism, she answered "yes." "It was plain," says Walsh, "that she felt that Our Lady's wishes had not yet been carried out. People must say the Rosary, perform sacrifices, make the five First Saturday Communions, pray for the Holy Father."

The Apparition concluded: "Do not tell this to anyone, but you can tell it to Francisco."

After a few moments She added: "When you recite the Rosary say at the end of each decade:

"Oh Jesus, forgive us our sins, save us from the fire of hell, and lead all souls to heaven, especially those who have most need of Your Mercy."

FR. FONSECA'S COMMENT

"Those who witnessed the horrors of the Spanish War (1936-38), and who are aware of all that has happened since . . . need no comment in order to measure the importance of such a secret.

"However, it must be observed that the essential point in the secret is not the war, and its purpose is not the satisfaction of our curiosity, but the eternal salvation of souls. The secret reminds us, in short, of the great Catholic Truth: that **temporal evils are often manifestations of the Divine Justice provoked by the sins of men; and that they are at the same time a merciful call to repentance,** without which these temporal misfortunes could become the terrible prelude to eternal evils. **It reminds us also of the necessity and efficacy of the intercession of the Most Blessed Virgin,** to obtain the Divine Mercy for us, for the Church and for all souls."

THE FIGHT AGAINST FATIMA

Attitude of Ecclesiastical Authority

The ecclesiastical authority at this time feigned ignorance of the events and held itself resolutely aloof. His Eminence the Cardinal Patriarch of Lisbon, had even pushed prudence so far as to expressly forbid the clergy to take any part in the mysterious happenings. The Catholic Press observed on its side great reserve.

The Anticlerical Reaction

The enemies of the Church, on the contrary, understood almost instinctively the capital importance of the religious movement of Fatima. Since the revolution of 1910, which had driven from Portugal the King, Dom Manuel, the Freethinkers had seized power, expelled all religious from the country, oppressed the secular clergy, and were constantly persecuting the Church by impious laws, the avowed aim of all this being the destruction of the Faith. Therefore, as soon as these prodigies of Fatima began to electrify the crowds, they felt that this religious movement threatened to ruin in a day all the work of dechristianisation that they had been doing for many years. The Grand Orient of Lisbon hastened to make its plan and to launch its attack. The clearest result of this mischievous campaign was to make Fatima known throughout the country, and to make many decide to go and judge for themselves.

Opposition From the Civil Authority

On Saturday, August 11th, the parents of the three little seers were cited by the sub-prefect of Ourem (Arthur D'Oliveira Santos, son of the local blacksmith, a man with but a primary school education) to appear before him, at Ourem, with their children. The official submitted Lucy to a long examination, ordering her to reveal the Lady's "secret" and to promise not to go any more to the place of the apparitions. When the child persisted in her refusal, he threatened the parents, and sent them away saying that he knew well how to attain his purpose, even if he had to do away with these wicked good-for-nothings.

On August 13th, the sub-prefect came to the home of the little seers. He insisted so much on taking the children in his carriage that the parents finally yielded, and the three children entered with him. But, instead of driving to Cova da Iria, the clever fellow turned off in the direction of Ourem.

(To be continued)

SOCIAL WHIRL

ALBERTA

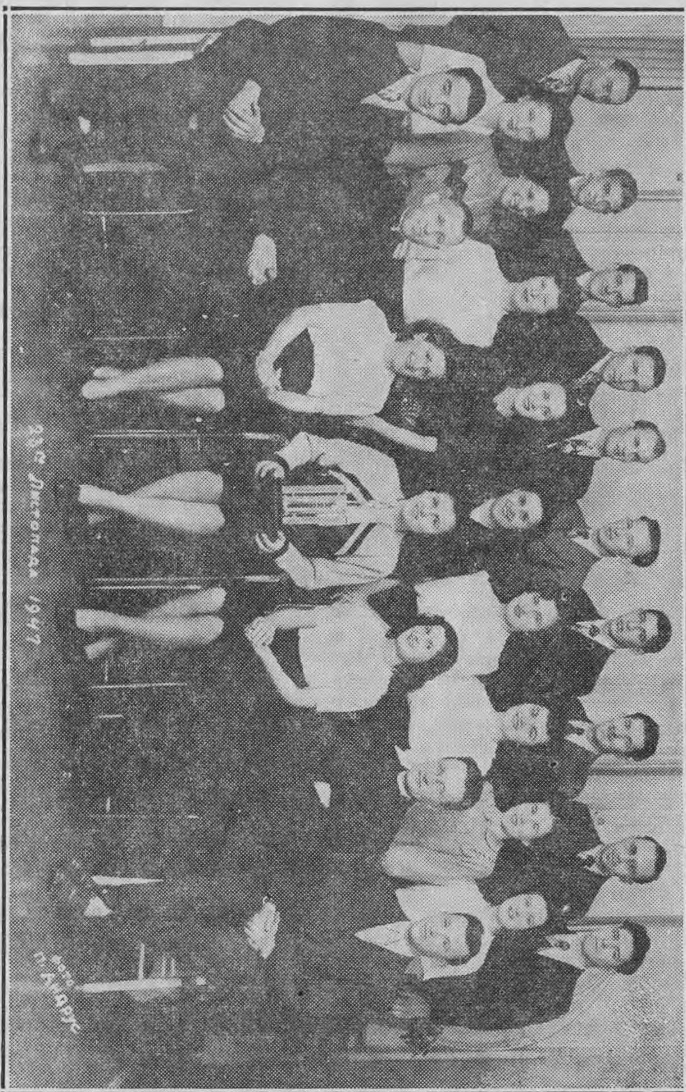
MUNDARE NEWS ITEMS

The Mundare U. C. Y. is made up of a group of approximately 50 teen-agers, who, despite their tender years, are very active in many fields. Father Shewchuk, our spiritual advisor and honorary head, conducts classes in Ukrainian history and answers all questions submitted to the Question Box by members, on religion and Christian behavior. Time is also spent learning Ukrainian national and church songs. Some members have even ventured in the field of Ukrainian oratory.

Our religious activities are many. Besides singing at Low Mass every Sunday and Holy Day, we've attempted singing at High Mass on special Feast Days. During the Cardinal's visit here in the spring, we appeared at Mass to welcome our distinguished visitor and really impressed him with our sincerity. During October 19th to 26th, we

UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH

FORT WILLIAM, ONT.

Front Row (from left to right): John Hancharek, Rev. J. Chyz (parish priest), Tillie Kraplywy, Elsie Kotyk with trophy she won in the Oratorical Contest at the Manitoba U. C. Y. Rally, Ellen Chicorli, Rev. J. Elijiw (newly arrived from Europe), Walter Holobecki.

Centre Row: Edwina Holobecki, Marie Shyminsky, Anne Bay, Helen Hancharek, Anne Kotyk, Virginia Bobyk, Pauline Wowchuk, Olga Fernic, Cornelia Chicorli.

Back Row: John Yakimoski, Eugene Opaski, Joseph Kitz, Dmytro Chicorli, Frank Holobecki, Lawrence Opaski, M. Chicorli, Michael Stec, Peter Hnatiw.

SPIRITUAL RETREAT AT NEW KIEW, ALTA.

From the left in second row are:
2nd person — Olga Sawchuk, secretary.
4th person — Olga Cymbaluk, president.

attended a mission delivered by Father Horishny and Father Nazarko, and assisted at Masses, processions and the sale of religious souvenirs. The tensely religious week culminated in a Communion Breakfast at the National Hall, served by the Ukrainian Catholic Women's League.

Last year we put up a very successful all-Ukrainian Amateur Night and this year we went one better by putting up an all-Ukrainian Concert of comedies on St. Nicholas Day. The hall was packed to capacity and the audience laughed uproariously, so it is obvious we have talented actors in our midst. Here again our thanks go to Sister Marion, our High School teacher, and Sister Louise for their guidance and help.

In the field of sports we are not napping. Last year we purchased softball equipment and tennis raquets and in the evenings, after our softball games, we enjoyed lunch and a couple of hours of jive in the National Hall. This year, Mr. Andrew Yuhem, instructor from the Provincial Youth Training, comes every other Wednesday and takes us through the P. T. tables, relay games, and folk and tap dancing. This winter we plan to play badminton.

However, no club is complete without its Social Activities. Last January we had a very enjoyable Christmas party. After the Cardinal's visit, we rounded up 70 members and friends in three trucks and spent an enjoyable day at Elk Island Park, boating, swimming, playing ball, and singing.

Elsie Triska, Reporter.

У. К. Ю. ПРИ ПРАЦІ

НОВИЙ КИЇВ, Алта.

Хоч вже довший час про наш відділ нічого не писалося в Юнацтві, це ще не означає, що наш відділ нічого не робив. На 6-го грудня, в свято св. Николая, ми мали річні збори. По відновленню вкладок ми вибрали новий заряд. Никола Гриців, бувший голова, подякував всім членам й о. Пароховi М. Дацюкові за щиру співпрацю і поміч у минулім році. До нового заряду належуть: Оля Цимбалюк, голова; В. Самоїл, місто-голова; Оля Савчук, рек. секр.; Гр. Семенюк, фін. секр.; М. Горин і М. Семенюк, контрольори; Л. Самоїл і О. Кілик, забавовий комітет; Н. Гриців, прес. референт.

Рішено мати базар в лютім і весь дохід віддати на поміч нашого видавництва — Юнацтво. На різдвяні свята ми колядували і купили до церкви великий вертеп.

Нашому новому зарядові бажаємо якнайкращих успіхів у праці для нашої орґанізації У. К. Ю. Никола Гриців,
Прес. Референт.

СТАРШІ НА ЮНАЦТВО

КАЛМАР, Алберта

В неділю, 11-го січня, парохіяни з Калмар і Ледук зїхалися до п-ва Василя Степаників, щоб привитати їх у гарній новій хаті. Побажання в імени всіх гостей висказав п. Іван Гайдук і вручив цінні подарунки. Пані Анна Гайдук заохотила до збірки на пресу. Пан Юрій Панас з Торсбі, зібрав $10.10. З того призначено $5.10 на орґан молоді Юнацтво, бо він найбільше потребує помочі.

У. К. Ю. Алберти дякує сердечно всім жертводавцям з Калмар і Ледук, бо це вже другий раз Юнацтво від них одержало поміч..

П-ву Степаникам в новій хаті бажаємо родинного тепла, Божого благословення та в здоровлі і добробуті прожити много веселих літ. Приятель.

HONOR PATRON AND PARENTS

Edmonton, Alta.

On November 9th the Edmonton U. C. Y. celebrated the feast day of its patron, Saint Michael. On that day a Communion Breakfast was enjoyed by all the members in the National Hall. Mr. Bociurko and Mr. Bill Prosky were guest speaker.

In the evening the U. C. Y. members honored their parents by entertaining them with a tea to show them their gratitude and reverence. The Very Rev. B. Kamenetsky attended.

MANITOBA

UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH OF MANITOBA

On Sunday evening, December 7th, the Blessed Virgin Mary Youth, better known as the Boyd Club, entertained the Ukrainian Catholic Youth of Winnipeg at a Whist Drive. There was a good turnout with 13 tables playing. Winners for the evening were: Gent's first, Dave Zeliska; ladies' first, Steffie Olinick; Consolation prize — Margaret Budnick. A lovely and appetizing lunch was served. Many thanks are in order to Boyd for making the evening so pleasant.

A social was held on Sunday, January 4th, 1948, at Brooklands, Man. The majority of the Winnipeg Clubs were well represented. The evening was opened with a welcome address by the Parish Priest, Father V. Bozyk, who also introduced Paul Yaroshko, the M. C. for the evening. Games were played and a Quizz Contest held. Following lunch, a sing-song brought the evening to a close.

Our next monthly social for the U. C. Y. of Winnipeg and districts will be held in the form of a tramp out at Transcona. All casualties will be reported in the next issue.

As promised in the last issue, here is the executive for the newly-organized U. C. Y. branch at Fort Rouge. President, Peter Korportwa; secretary, Nettie Witrowec; treasurer, Mary Sachen; Fifth Member, Joe Sepkow. Let us hear from on your progress.

Oakburn, Rossdale and Ozerna, Man., have held their annual meetings. The committee for Oakburn is as follows: President, Michael Michalyshyn; vice-president, Irene Choboliuk; secretary, John J. Nowosad; treasurer, Alice Schwaluk; Fifth Member, Jerry Matiation.

For Rossdale the committee is: President, Bill Kizluk; vice-president, Jerry Woloshyn; secretary-treasurer, Chris Pochenko.

The committee for Ozerna, Man., is not available at present. We believe that with the Christmas rush being over, all the rest of the clubs will be holding their annual meetings, so that more will appear in the next issue.

Here is good news for all. Mr. Paul Yaroshko, President of the U. C. Y. of Manitoba, plans to visit as many clubs as possible during the next months in order to get personally acquainted with you. He has, no doubt, already written to your Parish Priest of his intention. If you wish him to visit your club, or if you believe that a club can be organized in your locality, but someone is needed to start the ball rolling, please do not hesitate to write in and say so. Plan on an evening best suited to you, preferably a Sunday. Remember, that it is the quality that is important and not the quantity. It is better to have six hard-working members than to have a dozen or so who just sit back and say: "Why should I do it? Let the other fellow work."

УКРАЇНСЬКИЙ ВЕСЕЛИЙ ВЕЧЕР

Канадійські українські юначки і юнаки з Виннипеґу (Транскони) на запрошення Впр. отця М. Мельника, улаштували концерт з інтерлюдіями в парохії Ґонор біля Виннипеґу. Програма веселого вечора була велика і дуже різноманітна. Виконання пісень, роль, українських народних танків було дуже гарне і викликувало миле враження у присутних гостей, чого доказом були довготревалі оплески. Солідна праця Впреп. о. Слободи дає гарний успіх.

Честь Вам українська молоде за те, що шануєте свої батьківські звичаї; плекаєте та виучуєтеся своїх рідних пісень. Українська пісня і мистецтво є найкращі в цілому світі "наша пісня не вмре не загине". Честь Вам за це, що виучуєтеся народних танців, котрі звертають очі і бачну увагу всіх чужинців. Як довго будете плекати свою українську культуру, спів і мистецтво, так довго будете добрими горожанами, квітучої в богацтвах держави Вашої Вітчини Канади. Вас будуть цінити, шанувати і любити, за то, що Ви любите і шануєте рідну культуру своїх батьків... цілого українського народу.

Дуже гарно булоб колиби за приміром юнацтва з Виннипеґу пішли всі юначки і юнаки, та щоби живо цікавилися українською штукою, мистецтвом і піснею. В цей спосіб піднеслиби рівень української культури для добра укр. кат. церкви, свойого народу і для слави своєї держави.

"Учітеся брати мої, думайте, читайте,
І чужого научайтесь. свого не цурайтесь.
Як ту мову мож забути, якою учила
Ненька наша говорити, ненька наша мила?"

В імени укр. молоді зі скитальщини зі щирого серця і глибини душі бажаю укр. молоді в Канаді якнайкращих успіхів у розвою української культури, мистецтва і пісні.

Скиталець о. Р. Б.

ONTARIO

РІЧНІ ЗБОРИ У. К. Ю.

Торонто, Онт.

"То була справді розкішна, найкраща, ніжно-рожева, з червоними краєчками троянда". Говорять молоді юнаки і юначки, українці. Символічний Культ віри процвітав, народня культура ширилася, то було колись на Україні. А нині "над степами України чути звук кайданів". Але цей звук знайшов місце в молодих серцях. Нині Українська Молодь потрясена до основ своїх ніжних почувань скріпляє свої напрями в праці. І саме Українська Католицька Молодь при парохії М. Б. Н. П. 276 Бетрист Стріт, відбула свої збори і вибрала новий заряд на слідуючий рік. Рівнож хочу подати коротенький звіт із праці за минулий рік:

28-го грудня, 1946 р. відбулася Свята

вечера і тоді зложено на Сиротинець $50.

На 6-7-8 січня члени У. К. Ю. ходили колядувати.

6-го січня знова члени брали участь в концерті у Гарборд Каледж.

13-го лютня устроїли "Валентайн Танець".

4-го квітня відбулося спільне Святе Причастіє для молоді.

Реколєкції відбулися в місяцю березню.

На 3-го мая молодь устроїла несподіванку для Всеч. о. М. Горошка, Б.А., і притім зібрала на Інститут імени Митрополита А. Шептицького, $71.00.

П-а О. Кміть і п. Д. Назар були вислані як делеґати на Конвенцію Молоді до Гемілтону, дня 23-4-5 мая.

Члени У. К. Ю. котрі помагали на бінго, то парохіяльний заряд заплатив їм дорогу до Анкестер, дня 31-го серпня.

На Конвенції Українського Католицького Юнацтва східної Канади, дня 11-12-13 жовтня, місцевий відділ У.К.Ю брав участь і жертвував $100.00 на скитальців і так само вислали $100.00 до Домініяльного Заряду, Виннипеґ. Знова зложили $50.00 на Інститут ім. А. М. Шептицького.

Делеґатами на Конвенцію були: п-а Н. Смішнюк і п. В. Прихітко.

Давали виклади для молоді отсі: Впр. о. канонік П. Каменецький "Комунізм", 3 рази. Всеч. о. В. Дзюрман Б.А., "Супружже Життя". п-а Юлія Дзюрман "Реколєкції". п-а А. Федишин 'Католицька Акція". п-а М. Приступа "Наше Походження". п. Д. Назар "Наш Обовязок". п. М. Ратушний "Історія України". п. П. Сорока "Наш Обряд". п. І. Витрикуш "Наш Часопис". п. Остапчук "Мистецтво". п-а О. Кміть "Конвенція в Гемілтоні".

На 13-го листопада мали фільму, як продукується оливу.

От і це є коротенький звіт праці а по затим молодь видала свій часопис "Клич У. К. Ю".

Це все було відчитано на річних зборах дня 4-го грудня і вибрано новий заряд на слідуючий рік.

Предсідатель, п. Б. Залуцький, вибраний вдруге.
Заступниця, п-а Н. Смішнюк.
Секретарка, п-а О. Кміть.
Скарбник, п. Я. Мокрій.
Фінансова секр., п-а М. Приступа.
Пятий член, п. І. Кіт.
Контрольори: пп. Н. Буртняк, П. Ткач, В. Кучелема.
Забавовий комітет: п-ки А. Федик, С. Савич, С. Чухара, М. Пезюк.
Драматичні провідники: пп. Іван Кіт і Я Мокрій.

Редактором "Клич У. К. Ю" вибраний п. Іван Кіт а заступниками пп. П. Ткач і Н. Буртняк.

Коли закінчено молитвою збори і як почали співати пісню "Боже послухай благання"... то певно будучий історик і тебе Молоде не мине, але добрим словом згане.

Розходились домів і несли гасло: Наша велика віро! Додай нам сили! Кріпи наші наміри — не дай схилитись в леті до цілі; для Слави Божої й добра Українського Народу!

Ілля Витрикуш.

Who Help Publish Youth

U. S. A.

Rev. J. Haniak, Shenandoah $1.00
Mrs. A. Bilowus, Van Nyke, Mich. 1.00

ONTARIO

Miss Olga Kmit, Toronto 1.00
Mr. Walt Saidak, Ottawa .... .50

MANITOBA

L. W. Michalchuk, Winnipeg 1.00
Miss Mary Paluch, Winnipeg 1.00
Miss Tan Novak, Transcona 1.00
Miss Mary Popowich, Transcona 1.00
Rev. M. Gregory, Sandy Lake 1.00
Miss Pearl Posternak, Sandy Lake 1.00
Miss Helen Yanick, Oakburn 1.00

SASKATCHEWAN

U. C. Y. Provincial Executive 5.00
Mr. Paul Kolysher, Borden 1.00

ALBERTA

Collected at Calmar 5.10
Miss Alexandra Podgurny, Edmonton 5.00
Mr. Sam Rys, Edmonton 5.00
Mr. and Mrs. J. Wolansky, Edmonton 5.00
Miss Helen Kalawsky, Chipman 5.00
Miss Anne Chaba, Edmonton 2.00
Miss Rose Bruchkowsky, Clandonald 2.00
A. E. Ryski, Edmonton 2.00
Mr. Paul Kalawsky, Camrose 2.00
Mr. John Novak, Mundare 2.00
Mr. Nicholas Yurkiw, Hollow Lake 1.00
Mr. Willie Sydor, Rosalind 1.00
Misses M. and B. Krupa, Edmonton 1.00
Mr. Tobey Sereda, Leduc 1.00
Mr. Peter Miskey, Mundare 1.00
Mr. Lloyd Bahry, Radway 1.00
Mr. Albert Bahry, Radway 1.00
Miss Dorothy Pospiech, Edmonton 1.00
Mr. Alex Bayrock, Edmonton 1.00
Mr. Michael Hrabec, Haight 1.00
Mr. Peter Machura, Vilna 1.00
Rev. V. Shewchuk, OSBM., Mundare 1.00
Mr. Bill Onushko, Skaro 1.00
Miss Helen Sych, Hay Lakes 1.00
Miss May Ozubko, St. Michael 1.00
Mr. Nick Puchalik, Coronado 1.00
Miss Irene Kurylo, Delph 1.00
Miss Eugenia Lipinski, Edmonton 1.00
Mr. John Popyk, Leeshore 1.00
Mr. Joe Wilk, Camrose 1.00
Miss Olga Cymbaluk, New Kiew 1.00
Mr. Zenon Sadoway, Delph 1.00
Casecy Leskiw, Hamlin .... .50
Mr. Nick Odynski, Iron River .... .50
Miss Stephanie Palsitt, Plain Lake .... .25